

OBMOČNA OBRITNO-PODJETNIŠKA
ZBORNICA ŠKOFJA LOKA

LOŠKA OBRT

Leto 27, Decembar 2016, Št. 88/2016
Glasilo izdaja 00Z Škofja Loka

TISKOVINA!
Poštnina plačana pri pošti 4220 Škofja Loka

Spoštovane obrtnice, obrtniki, podjetnice, podjetniki!

Območna obrtno-podjetniška zbornica Škofja Loka zaključuje praznovanje štiridesete obletnice uspešnega delovanja. Tudi letos je bilo opravljenega veliko dela – svetovanja, izobraževanja, prireditev, druženja. Iskrena hvala vsem, ki ste sodelovali pri delu zbornice: strokovni službi, upravnemu in nadzornemu odboru, skupščini, predsednikom in članom sekcij. Tudi obrtniki na Loškem smo letos dokazali svojo uspešnost in trdoživost. Naš član Toni Erznožnik je bil v močni konkurenci kandidatov za Obrtnika leta 2016 nominiran in dobil nagrado Obrtniški vzor. Še enkrat iskrene čestitke.

Ko se ujamemo v delo, nam dnevi, tedni, meseci in leta hitro bežijo. V teh predprazničnih in prazničnih dneh, ko se dnevi krajšajo, noči daljšajo, pa skušamo čas ustaviti in si vzeti nekaj več časa za družino, prijatelje in druženje.

Vsem vam, spoštovani, želim, da uspešno zaključite letošnje leto in polni energije začnete leto 2017, v zadnjih letošnjih dneh pa veliko veselja pri druženju z domačimi in prijatelji, da bi si te zadnje dni iztekajočega leta naredili čim lepše.

V pribhajajočem letu pa vam želim zdravja, uspešnega dela in zadovoljstva ob delovnih uspehih.

*Predsednik OOZ Škofja Loka
Jože Misson*

Vesel Božič ter srečno in uspešno leto 2017!

**OBMOČNA OBRTRNO-PODJETNIŠKA
ZBORNICA ŠKOFJA LOKA**

K A Z A L O

Jubilejna priznanja za uspešno
delo obrtnic in obrtnikov 4

Spisek jubilantov
OOZ Škofja Loka 2016 5

Obrtnik leta 2016
in Obrtniški vzor 6

Marko Lotrič, ALGAMA d.o.o.

Nekdaj je s plavža v svet
odhajalo železo, danes pa
brizgana plastika 8

Emil Šinkovec in Uroš Šinkovec,
MOTOMAT d.o.o.

Dve generaciji v družinskem
podjetju Motomat 12

Andrej Tarfila s.p.

Potovanje od strojnika
do umetnika 16

Božiček se je ustavil
na Loškem odru in obdaril
najbolj pridne otroke 20

Jubilejni 15. Božično -
novoletni koncert 21

Sekcija lesarjev

Zvonik Torre pendente v Pisi
pa še kar poševno stoji! 22

Sekcija lesarjev

Lesarji smo obiskali rudarsko
mesto Idrija 24

Dodatne aktivnosti

Sekcije lesarjev 25

Sekcija upokojenih

obrnikov 26

Aktivnosti ostalih sekcij 28

Izobraževanje 30

Obrtniški ples

je odlično uspel 31

LOŠKA OBRT je glasilo Območne obrtno-podjetniške zbornice Škofja Loka.
GLAVNI UREDNIK: Franc Demšar; IZDAJATELJSKI SVET: vsi člani upravnega odbora;
UREDNIŠKI ODBOR: Milan Hafner, Petra Dolenc, Peter Podobnik, Marko Lotrič, Matjaž Oblak
IZDAJATELJ: Območna obrtno-podjetniška zbornica Škofja Loka, telefon: 04/50-60-200.
Glasilo je za vse člane zbornice in za člane Sekcije upokojenih obrtnikov brezplačno.

Foto naslovnica: Andrej Tarfila, Grafična priprava: Studio Design Demšar d.o.o., Škofja Loka,
Tisk: Tiskarna Primožič.

Glasilo je izšlo v nakladi 1000 izvodov.

JUBILEJNA PRIZNANJA ZA USPEŠNO DELO OBRTNIC IN OBRTNIKOV

Okrogla obletnica opravljanja zasebne dejavnosti je pomemben dosežek in praznik slehernega obrtnika in podjetnika.

Na jubilate smo še posebej ponosni tudi v stanovski organizaciji, zato vsako leto pripravimo slovesnost, ki jo namenjamo podelitvi priznanj našim članom, ki praznujejo okrogli jubilej.

Tudi letos je slovesnost s kratkim kulturnim programom potekala v Galeriji Franceta Miheliča v Kašči, in sicer v sredo, 26. oktobra, ko smo našim članom za 10, 20, 30, 35 in več let opravljanja dejavnosti izkazali pozornost in jim podelili priznanja. Prav tako smo posebno priznanje ob slovesnosti podelili tudi obratovalnicam, ki nadaljujejo z opravljanjem dejavnosti oziroma je ta v njihovi družini ali podjetju postala že tradicionalna. Letos je okrogli jubilej (10, 20, 30, 35 in 40 let) praznovalo 43 obrtnikov, 3 obratovalnice pa uspešno nadaljujejo tradicijo že 35 in več let.

Za 85 let tradicije opravljanja dejavnosti je priznanje prejel Avtoservis Paulus.

Za kulturno popestritev slovesnosti je poskrbela skupina »Štedientje« iz Gorenje vasi, po prireditvi pa je sledila še skromna pogostitev in sproščen klepet med stanovskimi kolegi.

Vsem jubilantom še enkrat čestitamo in jim želimo še veliko poslovnih uspehov tudi v prihodnje.

SPISEK JUBILANTOV OOZ ŠKOFJA LOKA 2016

10 let

1	GREGOR BERGANT S.P., OREL TRANSPORT	TRNJE 16, ŠKOFJA LOKA
2	PAVEL BEŠTER s.p., MIZARSTVO	RUDNO 15, ŽELEZNIKI
3	BLOK 5, d.o.o.	ŠOLSKA ULICA 7, ŠKOFJA LOKA
4	MATEJA ČADEŽ S.P., GOSTILNA JAGER	DOLENJA DOBRAVA 2B, GORENJA VAS
5	KRIŠTOF DEMŠAR s.p., VZDRŽEVANJE MOTORNIH VOZIL NA TERENU	DOLENJA DOBRAVA 19, GORENJA VAS
6	TOMAŽ FRELIH s.p., FTE SERVIS IN PRODAJA ELEKTRONSKIH NAPRAV	OB POTOKU 2, ŽIRI
7	MIHA JUGOVIC S.P., AVTOPREVOZNIŠTVO IN GRADBENA MEHANIZACIJA	STARA LOKA 40, ŠKOFJA LOKA
8	IGOR JUSTIN s.p., PARKETARSTVO IN MONTAŽA TROHA	HOTAVLJE 19, GORENJA VAS
9	RADOŠ KOVAČEVIČ S.P., MANUS MONTAŽA POHIŠTVA	VEŠTER 20B, ŠKOFJA LOKA
10	PERICA LUŽIJA S.P., MONTAŽA OKEN PROFESIONAL	OTOKI 2, ŽELEZNIKI
11	MESARSTVO OBLAK, d.o.o.	LOŠKA CESTA 1, ŽIRI
12	MOKOS MORE, d.o.o.	SOVODENJ 29A, SOVODENJ
13	ŠTEFAN PETERNEL s.p., POPRAVILA NA TERENU	POLJANE 97, POLJANE NAD ŠK. LOKO
14	MATIJA PIŠLJAR s.p., GRADBENE STORITVE »MATIČK«	JARČJA DOLINA 15 A, ŽIRI
15	BOŠTJAN POTOČNIK s.p., OBLAGANJE TAL IN STEN	ROVTE V SELŠKI DOLINI 14, SELCA
16	JOŽE PREZL s.p., ASPEKT, TEHNIČNO SVETOVANJE	STUDENO 1, ŽELEZNIKI

20 let

1	BENEDIČIČ FRANC s.p., VZDRŽEVANJE IN POPRAVILO VOZIL	MARTINJ VRH 43, ŽELEZNIKI
2	CERAR MARJAN s.p., MOPS VIDEO PRODUKCIJSKE STORITVE	PAPIRNICA 26, ŠKOFJA LOKA
3	MARKO HAFNER s.p., MIZARSTVO	NA LOGU 22, ŠKOFJA LOKA
4	JESENKO ŠTEFAN s.p., MIZARSTVO	DRAGA 22, ŠKOFJA LOKA
5	JEKOV, d.o.o. in Franc Jelenc	DRAŽGOŠE 62, ŽELEZNIKI
6	DARJA KAVČIČ KAMBIČ s.p., FRIZERSKI SALON DARJA	PUŠTAL 129, ŠKOFJA LOKA
7	FILIP KLEMENČIČ S.P., GRADBENE STORITVE	KOPRIVNIK 12, SOVODENJ
8	EMIL KOKALJ, S.P., PLESKARSKA DELA	LANIŠE 8, SOVODENJ
9	RAJKO KOZJEK s.p., VGRAJEVANJE STAVBNEGA IN DRUGEGA POHIŠTVA	RETEČE 115, ŠKOFJA LOKA
10	KOŽAMELJ DARJA s.p., KLM - SISTEM	GORENJA VAS - RETEČE 36A, ŠKOFJA LOKA
11	OBLAK VLASTA, ZOBOTEHNIK	GOSPOSVETSKA ULICA 8, KRANJ
12	LEOPOLDA OKORN S.P., TOČILNICA »PODROŠT«	SPODNJA SORICA 1, SORICA
13	POHLEVEN FRANC s.p., MIZARSTVO IN TESARSTVO	SELCA 160, SELCA
14	STARMAN G&T d.o.o. in Janez Tavčar	STARA LOKA 22, ŠKOFJA LOKA
15	ŠTAJNBIRT, MESARIJA, d.o.o., ŠKOFJA LOKA	KIDRIČEVA CESTA 22A, ŠKOFJA LOKA
16	ŠTURM VIKTOR s.p., SLIKOPLESKARSTVO	STARA OSELICA 66, SOVODENJ
17	TOMINC MIHAEL s.p., TRANSPORT, SERVIS STROJEV IN NAPRAV	RETEČE 120, ŠKOFJA LOKA
18	ALEŠ ŽAKELJ S.P., AVTOMEHANIKA ŽAKELJ	LEVSTIKOVA ULICA 5, ŽIRI

30 let

1	ALGAMA d.o.o. in Marko Lotrič	LOG 48, ŽELEZNIKI
2	BIZOVIČAR FRANC s.p., ORODNO KOVAŠTVO	HOTOVLJA 48, POLJANE NAD ŠKOFJO LOKO
3	BOŽNAR MARKO s.p., ZIDARSTVO	BUKOV VRH 4, POLJANE NAD ŠKOFJO LOKO
4	ROMAN DRAKSLER S.P., AVTOPREVOZNIŠTVO-PREVOZ BLAGA	DORFARJE 8, ŽABNICA
5	JANEZ JERAM, S.P., SVET KAMNA, MONTAŽA KAMNOSEŠKIH DEL	TRATA 25, GORENJA VAS
6	PAVEL KAVČIČ S.P., AVTOPREVOZNIŠTVO	KAJUHOVA ULICA 5, ŽIRI
7	JAKOB KLEMENČIČ s.p., »LIJA« PREVOZ OSEB	STARA OSELICA 44, GORENJA VAS
8	KOŠAN OLGA s.p., NAVIJANJE TULJAV	HOSTA 7, ŠKOFJA LOKA
9	MARKO KOVAČ s.p., AVTOPREVOZNIŠTVO - PREVOZ BLAGA IN OSEB	ZMINEC 4, ŠKOFJA LOKA
10	PINTAR VANDA s.p., ŽENSKO FRIZERSTVO	JESENOVEC 15, ŽELEZNIKI
11	STROJAN d.o.o. in Januška Strojan	VIRLOG 14, ŠKOFJA LOKA

TRADICIJA

85 let	AVTOSERVIS PAULUS	PARTIZANSKA CESTA 23, ŠKOFJA LOKA
30 let	MOTOMAT, d.o.o. Škofja Loka in Emil Šinkovec	CESTA TALCEV 6A, ŠKOFJA LOKA

OBRTNIK LETA 2016 IN OBRTNIŠKI VZOR

Obrtno-podjetniška zbornica Slovenije (OZS) je na slavnostni prireditvi, ki je potekala 1. decembra na Gospodarskem razstavišču v Ljubljani, že štirinajsto leto zapored razglasila Obrtnika leta.

Na dogodku so podelili tudi mojstrske diplome že šestnajsti generaciji mojstrov in mojstric in podelili priznanje Najstarejši obrtnik oz. obrtnica.

Obrtno-podjetniška zbornica Slovenije skrbi za dvig ugleda obrtnih poklicev, obrtne dejavnosti in njenih nosilcev ter spodbuja odličnost in kakovost obrtnih storitev in izdelkov. OZS tako vsako leto podeli prestižno priznanje Obrtnik leta, ki ga prejme izbrani obrtnik za svoje poslovne dosežke in odličnost.

Med prejetimi predlogi območnih obrtno-podjetniških zbornic je strokovna komisija najprej izbrala kar šest nominirancev, ki so prejeli priznanja Obrtniški vzor, le eden izmed njih pa je postal Obrtnik leta 2016 – Štefan

Pavlinjek, ROTO GROUP podjetje za predelavo in trženje d.o.o.

Veseli smo, da je postal prejemnik priznanja Obrtniški vzor 2016 **Anton Erznožnik, LESKO, proizvodnja in trgovina d.o.o., iz Žirov**, član Sekcije lesarjev in OOO Škofja Loka.

Strokovna komisija je v svoji obrazložitvi zapisala:

V podjetju že vse od začetkov hodijo po neuhojenih poteh. Delajo korake, za katere so prepričani, da so pravilni, pa čeprav jih pred njimi še nihče ni počel na tak način. Vedno so odprti za nove, smele ideje in nenavadne rešitve. Zdi se jim, da lahko le na tak način ustvarijo nekaj več in bolje. Enako se lotevajo tudi naročil svojih naročnikov: z inovativnostjo in s

ciljem, da poiščejo rešitve, ki so nekaj posebnega, boljšega.

Pri svojem delu stremijo k temu, da na najboljši možen način združujejo tradicionalna mojstrska znanja obdelave najzahtevnejših lesenih oken z najsodobnejšimi strojnimi in programskimi rešitvami. Verjamejo v kombinacijo tradicije

in sodobnosti, v dopolnjevanje stare in mlade generacije, v složno sodelovanje med bogastvom izkušenj, ki jih prinesejo leta in zagnano prodornostjo, ki jo premore mladost.

Okna izdelujejo z najnovejšo generacijo inovativnih CNC naprav s pomočjo nove generacije rezil za visoko kakovost-

no obdelavo lesa. Tako lahko izdelajo tudi najbolj zahtevna naročila, pri izdelkih dosegajo izjemno natančnost, hkrati pa omogočajo hitro dobavo.

Okna so trajna in trpežna, saj so praviloma izdelana s klasičnimi vogalnimi spoji, pri katerih uporabljajo odprte ali zaprte čepe. S tem dosegajo večjo trdnost in manj možnosti za krivljenje. Okna imajo izolacijska stekla praviloma vgrajena s tehniko lepljenja. To pomeni, da sta steklo in krilo tesno povezana, kar nudi boljšo stabilnost krila, boljšo toplotno izolacijo, boljšo zrakotesnost ter preprečuje nastanek »kondenza« v komori med lesom in steklom.

Nova tehnologija je podjetju Lesko omogočila razvoj inovativnega lesenega okna WOODY, ki je znotraj brez zasteklitvene letvice, zunaj pa ima leseno masko. Sistem omogoča uporabo različnih vrst lesa na zunanji strani, različno barvo oken zunaj in znotraj, enostavno vzdrževanje in dolgo življenjsko dobo.

Gospodu Erznožniku, njegovi družini in sodelavcem, ob prejemu priznanja Obrtniški vzor 2016 iskreno čestitamo!

MARKO LOTRIČ
ALGAMA D.O.O.

Ko se komponente iz tvojega proizvodnega programa vgrajujejo v izdelke, ki se uporabljajo v mnogih domovih in družinah po celem svetu, potem veš, da delaš dovolj kakovostno, da si lahko konkurenčen tudi v današnjem globalnem svetu.

NEKDAJ JE S PLAVŽA V SVET ODHAJALO ŽELEZO, DANES PA BRIZGANA PLASTIKA

Kako in kdaj ste začeli?

Z obrtjo sta začela že mama in oče leta 1970. Oče je bil sicer ustanovni član Tehtnice Železniki, nato sta se začela ukvarjati z broniranjem in obrt je bila logično nadaljevanje. Tudi sicer se je v naši družini vedno nekaj »šraufalo«.

Kje ste imeli sedež obrti?

Tukaj v Železnikih, na Plavžu. Začeli smo v garaži z dvema strojema. Okrog leta 1995 se je pokazal večji obseg posla in posledično se je pričelo z gradnjo novih poslovnih prostorov v Logu, zraven naše stanovanjske hiše.

Sedaj ste v večjih poslovnih prostorih, spet na Plavžu ...

Tako je. Pred nekaj leti se je odkupilo prostore Dom opreme in takrat smo preselili proizvodnjo nazaj na lokacijo, kjer se je pred desetletji vse skupaj začelo.

Kaj ste po poklicu?

Električar. V Kranju sem dokončal elektro šolo in potem sem nekaj časa delal v kontroli v Domelu.

In kdaj ste z obrtjo pričeli vi?

Jaz sem svojo obrt odprl leta 1985 oziroma v začetku leta 1986. Takrat sva z

mamo ustanovila skupno obratovalnico in do njene upokojitve delala skupaj.

Pred tem sem delal v Domelu oziroma takrat se je podjetje imenovalo Iskra Elektromotorji.

Iz elektro področja v predelavo plastike. Vam je sprememba branže predstavljala kakšno težavo?

Ne, nobenih težav ni bilo. V bistvu sem se že kot otrok veliko časa nahajal v delavnici in mi je bilo vse, kar se tiče predelave plastike, jasno že preden sem začel z obrtjo.

Kaj delate? Se je proizvodni program kaj spreminjal od ustanovitve do sedaj?

Ukvarjamo se z brizganjem plastike. Program izdelkov je podoben kot pred leti, precej pa se je spremenila struktura kupcev. Včasih se je veliko delalo tudi za druge kupce, npr. za Mehanizmi Lipnica ..., potem pa so se v bližnjem Domelu odločili, da optimizirajo svojo proizvodnjo in iz nje izločijo predelavo termoplastov. To je pomenilo, da za druge kupce enostavno nismo več imeli na voljo strojnih kapacitet in smo delali praktično samo še za Domel.

Tako tesna povezava in odvisna proizvodnja je lahko tudi problem, če naročnik iz kakršnihkoli razlogov preneha z naročili ...

Drži. A v našem primeru se je izkazalo to kot dobra poteza, ker dobro sodelujemo od vsega začetka.

Kakšne izdelke proizvajate?

Specializirani smo za proizvodnjo plastičnih polizdelkov za vgradnjo v elektromotorje za sesalno industrijo. To so stoječi elementi statorja za elektromotorje, razna navitja, držala, tesnilni obroči ...

Torej delate izključno za omenjeni segment industrije?

Ne povsem. Velika večina proizvodnje je namenjena tej branži, a imamo tudi nekaj artiklov za avtomobilsko industrijo. Kot sem omenil, so prostorske kapacitete pogojevale možen obseg proizvodnje. Sedaj smo približno leto

in pol na sedanji lokaciji in z večjimi poslovnimi prostori bo možno razširiti proizvodnjo tudi s proizvodi za druge naročnike. V zaključni fazi so pogovori z direktnim kupcem iz Nemčije za precej obsežna naročila. Tudi v prihodnje se bo iskalo nove poslovne

partnerje, ki potrebujejo proizvode iz našega proizvodnega programa.

Kako poteka proizvodnja? Koliko imate zaposlenih?

Skupaj nas je 6 zaposlenih. Če pa se zaradi povečanega obsega dela potre-

buje več ljudi, pa za krajše obdobje najamemo dodatno delovno silo.

Imate svoj razvoj proizvodov?

Ne. S strani naročnikov dobimo načrte in specifikacije za posamezne proizvode.

Imate lasten oddelek za izdelavo orodij?

Ne znotraj podjetja, ampak tesno sodelujemo z zunanjim izvajalcem, ki za nas opravlja te naloge in skupaj potem stestiramo orodja dokler ni vse pripravljeno za serijsko proizvodnjo.

Cenovni in kakovostni razred vaših izdelkov?

Recimo, naš prej omenjeni izdelek za avtomobilsko industrijo, se vgrajuje v koračni motor za krmiljenje varnostne razdalje. Ti izdelki se uporabljajo v vozilih visoko cenovnega ranga in kako-

vost mora biti prvovrstedna. Tudi v segmentu izdelkov za sesalno industrijo je podobno. Kaj slabšega kot odlično ni možno prodati. Danes ni več slabih proizvodov, ker se o kakovosti nihče ne pogovarja več, kakovost je samoumevna.

Proizvodni cilj je 0 PPM, a pri milijonskih količinah se seveda zgodi kakšen kos z napako.

Kako poteka kontrola izdelkov?

Na več nivojih. Mi imamo lastno kontrolo, kupci imajo vhodno kontrolo, a ker so količine zelo velike, se seveda

Prvi kooperant med malimi dobavitelji, ki je prejel Domelovo priznanje dobavitelj leta 1998.

najtežje zbrati denar. In prav prvi stroj, ki ga je oče kupil, je med prevozom padel iz tovornjaka. Nekaj ton železja je zgrmelo na tla in kar nekaj časa je trajalo preden se je vse poškodbe popravilo in je stroj pričel z delom.

Poleg tega pa smo bili na prvotni lokaciji na Plavžu dvakrat poplavljeni. Leta 1990 in 1995 smo imeli pol metra vode v delavnici. Tako, da je bilo kar pestro.

Omenili ste, da celotna družina dela v podjetju ...

Tako je. Midva z ženo in oba sinova, vsi smo v podjetju. Sinova aktivno sodelujeta v podjetju. Malce sta si že porazdelila naloge in kot kaže bosta pre-

vzela vsak svoje področje in zadolžitve, tako, da bo podjetje tudi v prihodnje delovalo na enakih principih in pod družinskim upravljanjem.

Vizija - kako in kam naprej?

Velikih odstopanj od začrtane smeri ne bo. Večji prostori nam omogočajo, da lahko povečamo obseg proizvodnje in če nam uspe posel, o katerem sem govoril prej, bo to velik korak v smeri razpršitve naročil na več kupcev. Seveda se bo posodabljaljo stroje, nekaj investicij bo v lastno »remontno« opremo, da ni potrebno za vsako malenkost najemati druge strokovnjake.

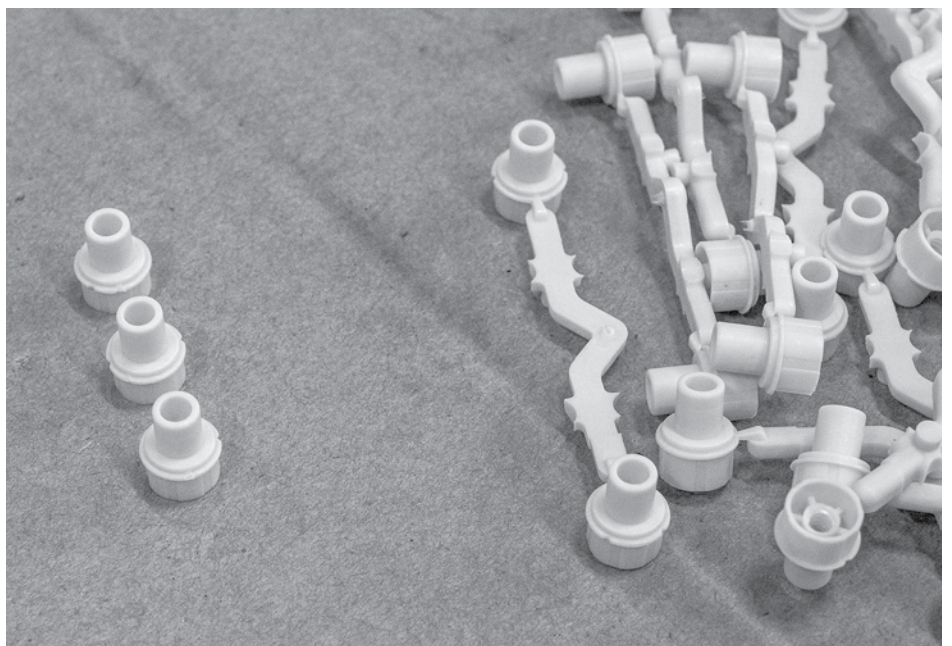
zgoditi, da skozi vzorčenje »uide« tudi kakšen neustrezen izdelek. A so številke zelo, zelo majhne.

Kakšne izkušnje imate z Območno obrtno-podjetniško zbornico Škofja Loka?

Dobre. Posredujejo informacije, omogočajo različna izobraževanja. Sam sem bil tudi aktiven v Skupščini OOZ in en mandat v Nadzornem odboru OOZ ...

So kakšne anekdote ali zanimive zgodbe iz vašega opravljanja obrti?

Takih ali drugačnih dogodkov je vedno dovolj, a naj omenim eno zgodbo iz začetkov obrti. Za prvi stroj je vedno

EMIL ŠINKOVEC (E.Š.) IN
UROŠ ŠINKOVEC (U.Š.)
MOTOMAT D.O.O.

*Radovednost,
želja po
spremembah
in včasih tudi
naključja
so tista, ki nas
vodijo na naših
življenjskih poteh.
Če se ne odpraviš
na licitacijo,
ne dobiš stroja ...
Če se ne odpraviš
do strank,
ne dobiš novih poslov ...
Pogovarjali smo se
z Emilom in
Urošem Šinkovcem.*

DVE GENERACIJI V DRUŽINSKEM PODJETJU MOTOMAT

Kako in kdaj ste začeli? 1986?

E.Š.: Dejansko se je obrt začela že leta 1986 s popoldansko obrtjo.

Kaj ste po poklicu?

E.Š.: Jaz sem se izučil v Jelovici kot strojni ključavničar, potem sem delal v Tekstilni v Ljubljani kot mojster v tkalnici. Tam sem bil sedem let in vmes začel razmišljati, da bi bilo nekaj potrebno spremeniti. Želel sem naprej, želel sem nekaj spremeniti. Takšna služba mi ni bila po godu. In potem sem v časopisu opazil oglas, v katerem je Iskra v Kranju objavila licitacijo strojev. S kolegom iz Trate sva takrat šla na licitacijo v Kranj in tam sem opazil stružni avtomat znamke Index. S seboj sem imel ravno dovolj denarja za kavcijo na licitaciji, kar je bilo dovolj za udeležbo. Ker nas je bilo veliko na

licitaciji, niti nisem pričakoval, da bom lahko sodeloval v višanju cene. A po naključju, ravno stroj, za katerega sem se zanimal, ni zanimal nikogar drugega in sem ga dobil po izklicni ceni. Po koncu licitacije so me poklicali in pripravili dokumentacijo za nakup. Takrat sem bil postavljen pred dejstvo, ali izgubim kavcijo ali pa v treh dneh plačam kupnino za stroj.

Glede na obletnico delovanja ste se očitno odločili za nakup ...?

E.Š.: Tako je. Odšel sem na Selško k znancu, ki je že bil obrtnik na lesnem področju in ga prosil za posojilo. Domenila sva se enako, kot bi se na banki. Toliko in toliko denarja, po taki in taki obrestni meri in za dogovorjeni čas. Denar sem dobil, plačal stroj in ga pripeljal. Nato je bilo potrebno dobiti

delo. Nekaj mesecev sem se vozil po celi Sloveniji, do TOZ Tvornice Olovaka Zagreb in po Hrvaškem. Vseposod sem se »podil« in hodil domov brez uspeha. Potem pa me je enkrat poklical kolega, s katerim sva šla na isto licitacijo v Kranju in mi povedal za en posel, ki ga on ni mogel opraviti in sem ga lahko izdelal.

Kakšne izdelke se je lahko delalo na tem stroju?

E.Š.: Serijski stružni stroj do premera 18 mm. Kovinski deli.

Kmalu sem se udeležil nekdanjega spomladanskega sejma Kooperacije v Celju. Tam je bil med mnogimi razstavljalci tudi Tomos. Imeli so več kot deset metrov dolgo mizo z mnogimi izdelki. Verjetno preko sto različnih proizvodov, raznih premerov, dolžin in navojev. Iz tistega izbora sem nabral stvari, ki bi jih lahko na svojem stroju delal in v nekaj dneh pripravil ponudbo za izdelavo.

In v Tomosu so potrdili sodelovanje in ...

E.Š.: Seveda ne. Pridobivanje posla se je takrat in se tudi danes odvija precej bolj počasi. Trajalo je od aprila, ko je bil sejem, do januarja naslednjega leta in nobenega konkretnega odgovora. Večkrat sem telefoniral tja (še s pošte in kolikokrat sem čakal v vrsti ...), se tudi vsedel v avto in odpeljal na Primorsko ter jih spraševal glede sodelovanja ... Šele po enem letu se je pojavilo prvo naročilo iz Tomosa. Nato se je začelo sodelovanje z Domelom in ostalimi.

Kakšni so bili začetki - težave in spodbude iz okolja?

E.Š.: Kot sem že omenil, je bilo takrat težko dobiti posel.

Kaj pa odnos oblasti, dovoljenja, poslovni prostori?

E.Š.: Malo sreče je bilo, ker smo že takrat delali garažo za počitniško prikolico in je bila zato precej velikih dimenzij in dovolj visoka, da ni bilo glede tega nobenih težav. Edina težava takrat je bilo pravilo, da si za popoldansko obrt moral opravljati ročna dela in

nisi mogel imeti avtomatskega stroja. Zato sem stroj postavil v en vogal in ga pokril s cerado in povil z vrvm. Na drugi strani pa sem imel ponk, varilni aparat in kovinarsko orodje. Ko so me vprašali kaj bom delal, sem odvrnil, da ograje in podobna »šlosarska« opravila. Brez težav so mi dali vsa dovoljenja.

Na začetku ste delali sami?

E.Š.: Da. V popoldanski obrti sem bil sam morda še kakšno leto. Potem pa sem kmalu zaposlil sina. Naredil je strojno šolo in bil kakšno leto še v LTH na Trati, preden je začel delati tukaj.

Koliko je bilo zaposlenih?

E.Š.: Največ nas je bilo 5.

Kako je bilo s stroji?

E.Š.: Stalno se je dokupovalo in menjavalo stroje. Strankam tudi iz vidika resnosti dobavitelja nisi mogel reči, da imaš le en stroj. Recimo primer, ko se je iz Domela oglasil direktor nabave z vzorcem ene male osi in vprašal, če bi lahko delali kaj takega. Sem takoj rekel: Seveda lahko, brez težav! A takrat še nisem imel stroja, le vedel sem kje bi ga lahko kupil. Takoj, ko sem dobil naročilo, sem se odpeljal do lastnika stroja in se domenil za nakup. V par dneh je avtomat pričel z delovanjem in smo lahko izpolnili dogovorjeno naročilo.

Če primerjate delovanje v osemdesetih in devetdesetih z današnjimi?

E.Š.: V bistvu se je bilo vedno potrebno prilagajati razmeram, kot je bila ogromna inflacija, nerazumno dolgi roki plačil, neplačila ... Kot sem omenil, je bilo najtežje začeti, potem pa smo ohranjali dolgoročno sodelovanje s podjetji. Tako smo v večini podjetij že 30 let dobavitelji in sodelovanje teče brez težav.

Da o izkušnjah vprašamo še sedanjega »glavnega in odgovornega« v podjetju. Kako je bilo odraščati, v družini kjer je bila obrt način življenja?

U.Š.: Nobenih težav. Bila je šola in potem še delo doma. Oče je vedno rekel: Če boš delal, boš nekaj tudi imel. In za dobro delo doma sem bil vedno plačan in dobil še kakšno stvar za dodatno spodbudo.

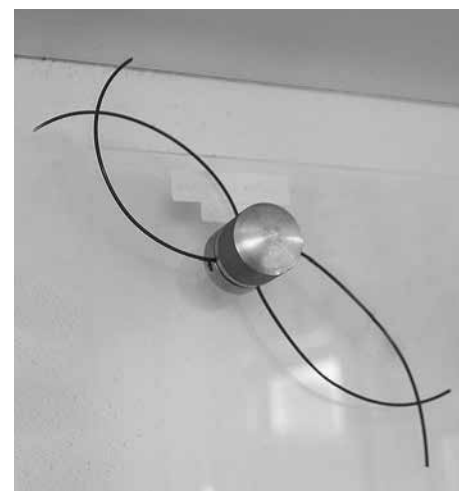
Ste si kot otrok želeli delati kaj drugega?

U.Š.: Dedek se je ukvarjal z mizarstvom in ko sem bil še majhen, sem bil veliko pri njemu in mu pomagal. Kasneje pa, ko je z obrtjo pričel oče, ni bilo več dileme, kaj me zanima. V tej smeri sem se šolal, ves čas delal doma

in pred nekaj leti prevzel vodenje dejavnosti.

Kaj je proizvodni program podjetja?

U.Š.: Različni struženi izdelki v velikih serijah. Recimo tole je del ohišja motorja za Ducati, delamo še različne gredi, puše, matice, tulke za hlajenje motorjev, razne vijake in elemente za hidravliko ... In to za široko paleto kupcev, med katerimi so tudi Ducati, BMW, Domel ...

Direktno z njimi?

U.Š.: Ne, ne. Te stvari vedno potekajo preko posrednikov in večjih dobaviteljev kot so Hidria. Sodelujemo s podjetji s katerimi se sodeluje že desetletja in intenzivno delamo na pridobivanju novih.

Delate le po njihovih načrtih?

U.Š.: Kar se tiče teh naročil je ves razvoj opravljen že prej pri naročnikih in

mi dobimo njihove specifikacije glede materialov in dimenzij. Imamo pa razvitih tudi več svojih proizvodov, kot so odbojniki za vrata, krogla za zaščito proti kraji prikolic, glava za nitko za kosilnice itd.

V kakšen cenovni in kakovostni razred spadajo vaši izdelki?

E.Š.: Ko preletim desetletja, lahko ugotovim, da se je kakovost izdelave dvigala z leti in zahtevnostjo izdelave novih proizvodov. Določeni izdelki izpred dvajsetih let so imeli drugačne zahteve glede materialov in toleranc. Danes pa, ko se delajo izdelki višjega razreda moto industrije, pa ni več vprašanje, dobro ali odlično. Vse mora biti izdelano pod najvišjimi standardi. Zato se tudi stalno posodablja stroji, da ostanemo v stiku s sodobnimi trendi. In podobno kot drugje, tudi v naši branži cena pove o končni kakovosti. Če je ceneno, potem tudi kakovost ni ustrezna.

Kako se je na vašem delu poznala nedavna gospodarska kriza?

E.Š.: Ne kaj dosti. Naši naročniki izvažajo po celem svetu in vedno so neke kupci, ki so končne izdelke kupovali, zato so potrebovali naše sestavne dele.

Kako ste bili zadovoljni z obrtno zbornico?

E.Š.: Moje izkušnje niso slabe, ker sem dobro sodeloval z zbornico tako na športnem kot poslovnem področju.

Vizija - kako in kam naprej? Vi ste že v »penziji«?

E.Š.: Drži. Že precej časa. Še vedno sem sodeloval pri delu podjetja in s sinom sva šele pred dvema leti vse prepisala in uradno prenesla nanj. Sedaj pa imam cel dan zapolnjen z drugimi

opravki in moram priznati, da mi nikdar ni dolgčas.

U.Š.: V bistvu že sedem let samostojno vodim podjetje, le na papirju so se stvari dokončno uredile pred dvema letoma. Moje stališče je, da je preteklost preteklost, a svet se spreminja in posel teče drugače in z drugim tempom kot pred desetletjem ali dvema. V realnem času se je potrebno prilagajati strankam in jim reševati bodoče, ne le današnje probleme.

Nedavni razgovori kažejo dobre obete za nove posle in če bo vse to realizirano, potem bo potrebno proizvodnjo kmalu preseliti v večjo poslovno stavbo na drugi lokaciji.

Bomo videli ...

ANDREJ TARFILA S.P.

POTOVANJE OD STROJNIKA DO UMETNIKA ...

*Star pregovor
se začne
»Čudna so pota ...«
in velja za mnoga
različna področja
v naših življenjih.
Našega sogovornika
je zavita pot vodila
od vijakov
do fotografije,
od tehnike do
umetnosti
upodabljanja.*

Kako in kdaj ste začeli?

S katero od stvari s katerimi se ukvarjam, bi moral biti moj odgovor, ker sem se do sedaj preizkusil v različnih profesijah.

S fotografijo.

S fotografijo sem se začel ukvarjati precej pozno. Po letu 2010.

Kaj pa prej? Kaj ste po poklicu?

Po poklicu sem strojnik. Po končani srednji šoli v Kranju sem nadaljeval študij na Fakulteti za strojništvo v Ljubljani. Ta smer me je vedno zanimala, v strojništvu sem namreč videl veliko možnosti za kreativen pristop do tehnologije.

In kje ste bili v službi?

Delal sem v Domelu v razvojnem oddelku. Najprej dve leti še kot študent in potem šest let kot redno zaposlen.

In potem?

Železniki so specifično okolje, v katerem se stvari odvijajo drugače kot v večjih krajih in zato sem se odločil, da zamenjam delovno sredino in odšel v SeaWay, navtično podjetje, kjer so izdelovali jadrnice.

Kakšne naloge ste opravljali tam?

Prav tako sem bil v razvojnem oddelku.

Koliko časa?

Tam sem bil eno leto in se potem konec leta 2009 odločil, da grem na svoje.

Zakaj?

Dejansko sem analiziral svoje preteklo delo in ugotovil, da se dobro znajdem

v katerikoli situaciji in uspešno opravljam različne naloge, ki so mnogokrat presegale okvire nalog na delovnem mestu. Potem ti pač naložijo več dela in proces se ponavlja, dokler odgovornost in obremenitve ne postanejo nesorazmerne s plačilom, ki ga za to prejemaš. Ščasoma mi je bilo tega dovolj. In takrat je bil čas za spremembo.

In leta 2010 se je začelo na novo ...

Da. Takrat sem odprl svoj s.p.

Za kakšno dejavnost?

Za konstruiranje in razvoj ter trženje.

Torej nič v zvezi s fotografijo?

Tako je. Takrat sem sodeloval z nemškim poslovnim partnerjem, ki sem ga srečal med svojim delom za SeaWay in postal njegov posrednik za prodajo navtične opreme za plovila.

Kakšna oprema? Vitli, vrvi ...?

Ne, ne. Tehnične naprave, kot so radarji, komunikacijske naprave in podobno. V SeaWayu sem v nekaj mesecih iz strojnika postal »štromar« in deloval v elektro oddelku, kot konstrukter na razvoju hibridnega plovila GreenLine in kot vodja elektro oddelka pri izdelavi karbonskih jadrnic Shipman. Tako sem tudi ugotovil, da zmorem uspešno delovati na različnih področjih in je bila odločitev za lasten posel toliko lažja.

Od strojnika do trgovca?

Na začetku je bilo delo precej razpršeno v različne smeri. Del dejavnosti je bilo lokalno zastopanje navtičnih naprav, poleg tega sem za različna podjetja opravljal tudi naloge zunanega izvajalca inženirske stroke. Potem se je pokazalo, da lahko marsikje sodelujeva z mojo partnerko, ki je na Akademiji za likovno umetnost v Ljubljani študirala oblikovanje, smer vizualne komunikacije in je že nekaj let delovala na področju grafičnega oblikovanja in ilustracije. Zaposlila se je pri meni, tako da lahko še bolj povezano sodelujeva in optimizirava stroške.

In kdaj je pot pripeljala do fotografije?

Fotografiral sem že dolgo časa, a bolj za hobi, za sprostitev. Velikokrat sem fotografiral dogodke, koncerte in različne prireditve. Ne da bi mi kdo to naročil, za lastno veselje. In potem so me različni ljudje spraševali, če lahko dobijo kakšno sliko ...

Tako sem tudi konec leta 2012 pričel sodelovati z Gorenjskim glasom.

Precej spodbude in samozavesti mi je dalo tudi dejstvo, da sem dobil dobre povratne informacije z različnih fotografskih natečajev. Karkoli sem prijavil, je dobilo neko nagrado in na pod-

lagi tega sem sklepal, da očitno znam fotografirati.

V katero smer se je potem obrnila vaša fotografska kariera?

Nisem se želel preveč omejiti glede svojega delovanja. Zanima me več različnih področij, kot so reportažna, športna, koncertna fotografija. Seveda pa se lotim tudi fotografiranja s studijsko opremo. Recimo ravno zadnjič je bil primer, ko me je skupina Perpetum Jazzile najela za fotografiranje trisa njihovih gala koncertov v Cankarjevem domu. Potem pa so želeli še por-

tretno posnetke novih članov in sem zadnji dan s seboj pripeljal še studijsko opremo in posnel še te posnetke.

Kdo so potem vaše stranke?

Različni mediji, privatni naročniki, podjetja ...

Naročniki se tudi menjajo, včasih naročijo tudi le kdaj pa kdaj, na vsakih nekaj let.

Udeleževanje na fotografskih tekmovanjih se vam je dobro obrestovalo letos s priznanjem na Sony tekmovanju ...

Drži. Prejel sem *Sony World Photography* nagrado najprej na lokalnem, slovenskem nivoju, potem pa še na svetovnem nivoju. To pomeni, da sta se dve različni in neodvisni žiriji, na lokalnem in svetovnem nivoju, odločili enako. Mnogi so me spraševali kakšne spremembe bo to pomenilo za mojo fotografsko kariero ... Že takrat sem odvrnil, da »so se le malce odprla vrata« in bodo vse nadaljni rezultati odvisni predvsem od nadaljevanja kakovostnega dela.

Kako se je to odrazilo na vašem fotografskem poslu?

Presenečen sem bil nad tem, da mi je prejem te nagrade na lokalnem nivoju dejansko bolj škodoval kot koristil. Ali je to pregovorna slovenska zavist ali kaj drugega, ne vem. A v tujini in morda še v večjih slovenskih medijih se o *Sony World Photography Awards* in zmagovalcih v posameznih kategorijah piše in poroča kot o dosežku in uspehu slovenskega fotografa. Za določene lokalne kroge pa imam občutek, da jih moti, če izstopaš iz okvirov v katere so te postavili.

Torej nikoli več na kakšno fotografsko tekmovanje ...?

Na srečo je svet velik in drugače gleda na takšne rezultate. Odzivi iz tujine so bili pozitivni, veliko zanimanja s strani različnih revij za moje delo in fotografije.

Objave v tujih revijah?

Tako je. Recimo iz neke nemške revije so naročili mojo fotografijo in tam ni vprašanje ali bo plačano, kako pozno bo plačano ... Tam se plača v nekaj dneh po prejemu računa in celo opravičevali so se mi ker imajo za ta namen nizek proračun (in le 15x višjo ceno kot se plačuje pri nas).

Potem so stopili v stik z mano iz neodvisne britanske tiskovne agencije.

Najprej so želeli serijo posnetkov slovenske narave. Ker sem želel razširiti obseg sodelovanja, sem jim začel ponujati tudi ostale stvari iz palete svoje fotografije in dobil kontaktne informacije iz ostalih uredništev v tej agenciji. In sedaj se je sodelovanje razširilo.

Zdaj pokrivam področje Slovenije in tudi bližnjo okolico sosednjih držav za njihove potrebe.

Seveda je to popolnoma druga oblika in zahtevnost fotografije, recimo temu kar samostojno fotografsko novinarstvo. Nekaj je naročenih fotografiranj, v veliki meri pa si sam izbiraš projekte

Foto: Tomo Jeseničnik

za katere meniš, da bi bili lahko zanimivi za kupce, ki jih oskrbujejo v tej agenciji. Potem poskrbiš tudi za podrobne opise dogajanja na fotografijah in jih pošleš na strežnik agencije, ki deluje tudi kot tržnica povpraševanja informativne vsebine. In na tej tržnici se za vsebine zanima cel svet! Primarno Anglija in Amerika, a nič nenavadnega ni, če tvojo zgodbo kupi revija, ki pokriva področje Azije.

To pomeni da, ker je agencija zainteresirana za povečanje obsega posla, jih zanimajo tudi zgodbe, ki zanimajo tržišča izven »anglosaksonskega« sveta?

Tako je. Recimo biatlon. Angleže in Američane ta segment športa ne zanima kaj dosti, a ker je zanimiv za EU tržišče in Rusijo, potem jih zanimajo tudi te vsebine. Tako se je, recimo, naslednji dan po biatlonski tekmi moja fotografija znašla v Francoskem časopisu.

Zadnjič sem šel in fotografiral dogodek s parklji in Miklavžem v Goricanah. Dogodek sem tudi podrobno opisal v tekstovni obliki in običaj, ki ga v agenciji sploh niso poznali, je zbudil veliko zanimanja v njihovi ponudbi. Tudi na ta način je predstavljena Slovenija v tujini, ki sicer za mnoge naše posebnosti ne bi niti vedela.

Kako ste zadovoljni s škofjeloško obrtno zbornico?

Ne delujem kaj dosti v zbornici, zato nimam takih ali drugačnih izkušenj, na osnovi katerih bi lahko komentiral njeno delovanje.

Vizija - kako in kam naprej? S partnerko predstavljata »celoten paket« kreativna + izvedba. Kako vidite prihodnost svoje dejavnosti?

Enako kot doslej. Delava vsak po svoje in hkrati en z drugim. Počasi se odpirajo različna področja in v prihodnje bom morda dopolnil paleto fotografske ponudbe tudi z drugimi stvarmi.

BOŽIČEK
ZA OTROKE

BOŽIČEK SE JE USTAVIL NA LOŠKEM ODRU IN OBDARIL NAJBOLJ PRIDNE OTROKE

*Naše najmlajše
in najbolj pridne
otroke je,
tako kot vsako leto,
obiskal Božiček.*

Otroci so si skupaj s starši najprej ogledali igrico KRTAČKA ZOBACĀKA, ki govori o zobni ščetki, ki jo zaradi Jakčeve malomarnosti in preredke uporabe ugrabijo tatinski gusarji. Da bi si jo znova pridobil, poišče Jakec pomoč pri strogem, a dobrosrčnem kavboju Jimiju. Ta nekaj časa okleva, potem pa pristane, saj kot pravi: »V slogi je moč.« Da bi izsledila gusarje in rešila krtačko Zobačko, si Jakec in Jimi utirata pot skozi pragozd. Na tej poti se Jakec poboljša in spozna smiselnost in nujnost vsakdanjih življenjskih pra-

vil. Ko mu vse to uspe, mu gusarji, ki napadajo zdravo otroško zobno sklenino in vanjo vrtajo črne rove, ne morejo več škodovati, saj je njegovo zaveznitvo s krtačko Zobačko zdaj trajno in koristno.

Igrico so izvedli mladi člani Loškega odra. Po predstavi je otroke obiskal Božiček in jih obdaril. Zaradi velikega števila prijavljenih otrok v starosti od enega do osem let, smo v sodelovanju z Loškim odrom pripravili kar tri predstave, obdarjenih pa je bilo skupno 357 otrok.

JUBILEJNI 15. BOŽIČNO – NOVOLETNI KONCERT

*December je mesec
praznovanj
in s tem najbolj
čarobni čas leta.*

Ker pa je to tudi čas poln dogajanja, je pomembno, da si vzamemo trenutke za umiritev in sproščeno uživanje v dobri glasbi in družbi. Zato je zbornica svojim članom že petnajstič podarila koncert božično-novoletnih pesmi, poln glasbenih užitkov. Dogodek se je odvijal v petek, 16. decembra, v farni cerkvi Sv. Jurija v Stari Loki, ki jo vodi župnik dr. Anton Snoj, kateremu se za

njegovo dolgoletno gostoljubje iskreno zahvaljujemo. Za čarobne glasbene speve je poskrbel Pevski zbor Lubnik Škofja Loka z gosti.

Po zaključku koncerta je sledilo druženje v prostorih bližnje Osnovne šole Ivana Groharja v Podlubniku, kjer je za pogostitev poskrbel Anton Mohorič s svojo ekipo.

SEKCIJA LESARJEV

ZVONIK TORRE PENDENTE V PISI PA ŠE KAR POŠEVNO STOJI!

*Tudi natančni mizarji
ga ne morejo več zravnati.*

Kar je, je!

*Jutro, 21. aprila, je rahlo
dišalo po dežju, pa vendar je
bil vonj ocvirkovke iz
Janezove peči močnejši, zato
smo še pred zapustitvijo
domovine za nekaj dni,
naredili postanek in okusili
dobrote.*

Takoj, ko smo prečkali mejo, smo se ustavili v bližnjem Zgoniku, kjer je Slovensko deželno gospodarsko združenje leta 2003 odprlo obrtno cono. Pred poslopjem nas je sprejel g. Andrej Šik, direktor združenja. V predavalnici obrtne cone nam je v dobri uri predstavil delovanje združenja in kako le-to pomaga obrtnikom pri poslovanju na Italijanskem tržišču. Za pomoč obrtnikom so ustanovili tudi podjetje, ki prevzame vse administrativne postopke, od pogodb do računovodskih storitev. V podporo pa so jim tudi pri zakonodaji, ki jo je potrebno upoštevati pri poslovanju v Italiji. Nudijo pomoč pri ustanovitvi podjetja, vse v zvezi z varstvom pri delu, ki je v Italiji še posebej natančno urejeno, izpolnjevanju obveznosti pri varstvu okolja in drugo, skratka, nudijo zelo velik nabor pomoči podjetjem pri njihovem delu na Italijanskem trgu.

Po izčrpnem predavanju g. Šika, se je naša pot nadaljevala mimo Benetk, Bologne in preko Apeninov v našo ciljno pokrajino - Toskano. Najprej smo se

ustavili v Firencah, v glavnem mestu pokrajine in si ogledali glavne znamenitosti mesta slavnih Medičejcev. Firenze imajo tako veliko zgodovinskih zgradb, spomenikov, kipov in cerkva, da bi jih lahko opisali kot pravi muzej na prostem. Ko že omenjam Medičejce, naj dodam, da so le ti živeli v Palazzo Riccardi in so pokopani v mavzoleju Capella Medici. Prav v tej kapeli smo lahko občudovali kiparsko mojstrovino Michelangela Bouonarotija, in sicer kompozicijo »Noč in dan«. Med sprehodom po trgu Piazza della Signoria smo si ogledali zunanost palače Vecchio, pred katero pa stoji tudi kopija znamenitega Davida, še ena od Michelangelovih mojstrov. Ko smo se tako sprehajali mimo naštetih in ne naštetih znamenitosti Firenc, so nas ulice pripeljale na obrežje reke Arno in na znameniti most Ponte Vecchio. Mislim, da bi lahko most uvrstili med najbolj prepoznavne simbole mesta. Na mostu so nekoč svoje prostore imeli mesarji, sedaj pa so le-te zamenjale trgovinice s spominki in nakitom ter horde turistov, ki si skušajo s pomočjo domišljije obuditi spomin na stare čase. Čas je vse prehitro tekel in že smo se peljali proti cilju dneva - Empoli.

Naslednji dan sta nas jutranja kava in sončni žarki komaj prebudili, že smo se peljali v ne tako oddaljeno mesto Pisa. Seveda, ko človek omeni Piso, najprej pomisli na poševni stolp. Res je to najbolj znamenita stavba na trgu Piazza del Miracoli. Stolp so začeli graditi leta 1173, da je zrasel do skoraj 56 metrov višine pa sta morali miniti še skoraj dve stoletji. Od leta 2001 do letos pa je iz-

... pred pričetkom strokovnega predavanja ...

gubil 2,5 centimetra svojega legendarnega nagiba. Vsaj taki so zadnji podatki. Mi tega dejstva nismo preverjali.

Po kratki pavzi smo se odpravili naprej ter se nato ustavili v mestu San Gimignano. Majhno srednjeveško mesto na hribu sredi Toscanne nam ponuja prečudovit pogled na okolico. Še posebej, če se povzpne na enega od številnih in za kraj značilnih stolpov. Polno ime kraja je namreč San Gimignano Delle Belle Torri, kar pomeni »mesto z lepimi stolpi«. Ob sprehodu skozi mesto pa seveda nismo mogli mimo slaščičarne Gelateria Dondoli, kjer ponujajo najboljši sladoled na svetu.

Naš naslednji postanek je bil kraj Siena, znan predvsem po vsakoletni konjski dirki Palio. Neverjetno je, kako se osrednji trg Piazza del Campo v času dirke spremeni v nekakšen hipodrom. Po ogledu trga in pridobivanju občutkov kako poteka konjska dirka, smo se že kar malo lačni odpravili v hotel in dobre volje zaključili še en dan našega potepanja po Toscani.

Po jutranjih pozdravih smo bili že na poti, da zapustimo Toscano in pozdravimo Umbrijo. Še ena od Italijanskih dežel, ki leži v osrednjem delu Apenninskega polotoka in je edina, ki nima izhoda na morje. Je pretežno gorata in ima najvišji vrh Radentore, ki meri 2448 m nadmorske višine. Prvo mesto, ki smo ga obiskali, je bilo Perugia, ki je nekako tudi glavno mesto in središče te pokrajine. Leži na vrhu skoraj 500 m visoke vzpetine. Tja smo se zapeljali s t.i. »mini metrojem«. Ogledali smo si znamenitosti tega mesta, si privoščili, poleg dobre kapljice tudi čokolado in najbolj znamenite in znane »Bacci«. Preko slikovite vinorodne pokrajine smo nadaljevali pot in naš naslednji cilj je bil kraj Assisi. Kraj, ki je poznan predvsem po rojstvu svetega Frančiška, ustanovitelja reda manjših bratov. V baziliki Sv. Frančiška smo lahko občudovali freske, ki prikazujejo njegovo življenje, v starejši spodnji cerkvi pa smo se sprehodili okoli njegovega groba.

Pot nas je naprej vodila do mesta Gubbio, kjer smo se sprehodili po slikovitih ulicah in si vmes privoščili tudi po-

Mizarji v Pisi

kušino vin, ki so znana v tej pokrajini. Dobre volje smo se odpravili naprej in počasi zapustili pokrajino Umbrija, nato pa že prispeli v pokrajino Emilija Romana, kjer smo dan končali v obmorskem letovišču Rimini. Po večerji smo se še malo sprehodili po peščeni plaži, potem pa se utrujeni odpravili k zasluženem počitku.

Pa res, kako hitro čas beži. Pred nami je bil še zadnji dan potepanja po Italiji in misli so nam že počasi bežale domov. Pa vendar smo si lahko ogledali še kar nekaj zanimivosti. Najprej nas je pričakala ena izmed najmanjših držav na svetu, ki se nahaja na vrhu gore Titano, in sicer San Marino. Državica šteje 27 tisoč prebivalcev in se razprostira na 61 km². Ustanovitelj državnice, kamnosek Marin iz otoka Rab, je našel res lep in slikovit kraj za bivanje, žal pa je nam slabo vre-

Siena

me malce pokvarilo pogled z najvišjega predela države. Po nakupih in ogledih smo se odpravili do našega naslednjega, žal zadnjega postanka - mesta Ravenna. Ogledali smo si mozaike v cerkvi San Vitale in nazadnje še grob velikega pesnika Dante Alighierija. Od dežja mokri smo se odpravili na avtobus in Roman nas je odpeljal proti domu.

Na poti domov pa nas je čakalo še prijetno opravilo, kajti tudi letos so zvesti sponzorji za nas pripravili nekaj praktičnih nagrad. Pogoj za pridobitev nagrade pa je bila pravilno rešena križanka. Pripravil sem namreč tako, ki se je z gesli dotikala vsebine vseh naših dosedanjih strokovnih ekskurzij. Seveda! Letos je bilo to naše jubilejno, že deseto popotovanje. Prav vsi udeleženci so več ali manj uspešno rešili križanko in tako bili deležni sponzorskih nagrad. Vsem seveda čestitamo!

Za konec pa še zahvala našim sponzorjem: podjetju Lesoprodukt iz Celja ki nas spremlja že šesto leto, podjetju Alpcolor d.o.o. Škofja Loka, J&O Kranj, Odako d.o.o iz Ljubljane, Frekvenca d.o.o. oziroma Vila Zdravja iz Ljubljane ter ne nazadnje še Zavarovalni agenciji Čelik d.o.o. Škofja Loka. Branko Čelik pravi, da je z nami že vsa ta leta ravno zato, ker je redno prebiral naše potopise. Hvala pa tudi Potovalni agenciji Pisanec za organizacijo potovanja in seveda vodnici Diani za profesionalno vodenje ter izčrpno razlago. Seveda pa brez šoferja Romana iz Loke ne bi odšli, niti se vrnili srečno nazaj.

*Predsednik sekcije lesarjev
Uroš Jenko*

SEKCIJA LESARJEV

LESARJI SMO OBISKALI RUDARSKO MESTO IDRIJA

Preden smo 15. oktobra obiskali to zgodovinsko mesto, ki je neločljivo povezano s petstoletnim pridobivanjem dragocene kovine – živega srebra, smo se zbrali pri našem stanovskem kolegu Toniju v Žireh.

V družinskem podjetju LESKO, ki ga je ustanovil Toni Erznožnik, smo si ogledali najmodernejšo tehnologijo za izdelavo oken in ostalega stavbenega pohištva. V podjetju so poznani po tem, da so vedno korak pred konkurenco glede tehnoloških rešitev in pri znanju zaposlenih. Ne nazadnje to dokazuje tudi v letošnjem letu postavljena, povsem nova in tehnološko izpopolnjena, linija za obdelavo sestavnih delov stavbenega pohištva. Zares smo imeli kaj videti v celotnem tehnološkem poteku izdelave: od razreza, obdelave sestavnih delov, površinsko robotizirane obdelave pa vse do sestave in zasteklitve izdelka.

Čas je kar prehitro tekkel in že smo se morali Toniju in družini zahvaliti za gostoljubje ter se odpraviti naprej. Seveda pa smo mu ob odhodu zaželeli, da bi predlog Sekcije lesarjev, da bi Toni Erznožnik postal Obrtnik leta 2016, obrodil najzlahtnejši sad.

Našo idrijsko zgodbo smo pričeli s postankom ob t. i. divjem jezeru. Jezero je poznano kot eno izmed največjih takšnih jezer oziroma kraških izvirov v Sloveniji. Voda v to jezero priteka iz strmo spuščajočega se potopljenega jamskega rova, ki je do sedaj raziskan do globine 164 m. V rovu pa so med drugim potapljači našli tudi proteus.

Pot nas je nato vodila v sam center Idrije in s pomočjo lokalnega vodnika smo si mesto temeljito ogledali. Na vsakem koraku se nam odstira dediščina živega srebra. Na Ahacijevem trgu se bohoti baročni vodnjak, ki je postavljen v spomin na leto 1508, ko so odkrili bogato najdišče cinabaritne rude. Trg obkrožajo še zgradbe, kot so nekdanje žitno skladišče in najstarejše zidano gledališče t. i. rudniško gledališče. Ko se sprehodimo do mestnega trga, se nam odpre lep pogled na mestno hišo in ljudsko šolo. V nadaljevanju sprehoda pridemo do najdišča živega srebra, kjer se danes nahaja cer-

Sprejem pri podjetju LESKO

Mestni trg Idrija

Mizarji v rovu

kev Sv. Trojice, pa vse do poslopja prve slovenske realke. Od tu pa se nam že ponuja pogled na grad Gewerkenegg, kjer je bila nekoč upravna stavba ru-

dnika, danes pa muzej, ki nam ponuja vpogled v zgodovino rudnika in pa seveda izdelovanja znamenitih idrijskih čipk. Sledil je ogled Antonijevega rova, kjer smo lahko na kratko podoživeli čase rudarjenja in začutili utrip dogajanja v rudniku.

Po sprehodu in ogledu podzemlja, ko smo se rahlo utrujeni vrnili na površje, so nas želodčki že pričeli opominjati, da jim nekaj manjka. Kmalu smo jih napolnili s tipičnimi idrijskimi gurmanskimi specialitetami, ki so nam jih pripravili v gostilni Kos. Ja, v Idriji pa brez smukavca in žlikrofov pač ne gre.

Kot je že običaj, se nam na naših strokovnih ekskurzijah pridružijo tudi sponzorji, ki prispevajo praktična darila za udeležence. Tokrat so bili to Lesoprodukt, ki vlogo sponzorja opravlja že kar nekaj let, pridružila pa sta se mu tudi Strojan d.o.o. in trgovina Miramar. Za praktična darila se sponzorjem zahvaljujemo, dobitnikom praktičnih nagrad pa čestitamo.

Vabimo člane sekcije, da se nam naslednje leto pridružijo. Prav gotovo jim ne bo žal.

*Predsednik sekcije
Uroš Jenko*

DODATNE AKTIVNOSTI SEKCIJE LESARJEV

SESTANEK NA RATITOVCU

Tokratni »popočitniški« jesenski sestanek Sekcije lesarjev je ponovno potekal v hribih, vendar tokrat za spremembo v prostorih planinske kočice na Ratitovcu. Navkljub slabemu vremenu se udeleženci nismo ustrašili in kar dobro premočeni smo zavzeli prostore kočice.

Obravnavali smo aktivnosti sekcije, tiste že izpolnjene in pa seveda naloge, ki nas še čakajo do konca letošnjega leta. Podanih je bilo tudi nekaj pobud za delo sekcije v prihodnje, ki jih bomo poskušali po svojih najboljših močeh tudi izvesti.

Po končanem sestanku smo vztrajali v dobrem vzdušju in si vzeli nekaj časa še za sproščen pogovor, nato pa se dobre volje vrnili nazaj v dolino z mislijo, da bo prihodnje leto »planinski« sestanek potekal na Lubniku.

Čeprav bo le ta šele prihodnje leto, pa že danes vabimo vse člane, da se nam pridružijo!

PREDSTAVITEV PODJETJA HETTICH V KRANJU

Člani sekcije smo se 27. oktobra udeležili zanimivega predavanja oziroma predstavitve proizvodnega programa okovja podjetja HETTICH iz Nemčije. Predstavitve je potekala v prostorih OOO Kranj in v organizaciji celjskega podjetja LESOPRODUKT, prodajalca programa Hettich.

V slabi dve uri trajajoči predstavitvi smo si ogledali štiri osnovne artikle na področju okovja za notranje pohištvo, in sicer:

- drsne sisteme, ki jih uporabljamo v kuhinjah, dnevnih regalih in pri kopalniškem pohištvu;
- predalčni sistem ARCITECH z vodilom Actro in Innotech ATIRA;
- vodila Quadro V6 in Quadro 4D za predalet;
- SENSYS odmične sponke z integriranim mehkim zapiranjem.

Po uradni predstavitvi je potekal še sproščen pogovor in izmenjava izkušenj o uporabi omenjenega okovja.

SEKCIJA UPOKOJENIH OBRTNIKOV

V letošnjem letu so se upokojeni obrtniki, poleg rednih aktivnosti, ki jih za vse člane organizira zbornica, lahko udeležili še spomladanskega in jesenskega izleta ter tradicionalnega prednovoletnega srečanja.

SPOMLADANSKI IZLET

Na pot so se odpravili 25. maja, cilj pa je bila Pivovarna Bevog in Prekmurje. Najprej pa so se ustavili na Štajerskem, na dvorcu Negova. Grad se prvič omenja leta 1425, ko je bil v lasti plemičev Windenskih. Po letu 1431 so se vrstili različni lastniki in osvajalci. Leta 1542 do leta 1945 je pripadal plemiški družini Trautmannsdorf, ki je skozi čas z obnavljanjem dala pečat današnji podobi. Malo znano je, da je bila graščina Negova v 17. stol. najmočnejša posest med Muro in Pesnico. V lasti je imela približno 540 hektarjev različnih zemljišč, skrbno obdelanih in vzdrževanih. Na gradu je delovalo najstarejše sodišče v okolišu.

Po ogledu so se udeleženci odpeljali proti Gornji Radgoni, prečkali mejo in se zapeljali do pivovarne Bevog,

ki je plod zvedavosti in stremljenja k odkrivanju novih pivskih izkušenj, je rezultat entuziazma, ljubezni in elana. Pravijo, da varijo piva s karakterjem in dušo, njihov cilj je prestopanje mej znanega in ustaljenega. V pivovarni Bevog se posvečajo predvsem pivom zgornje fermentacije, splošno znanih kot ale piva, ki so jih udeleženci seveda tudi poskusili.

Naslednji postanek je bil v tropskem vrtu Ocean Orchids v Dobrovniku. Podjetja je svojo ponudbo obogatilo s koščkom barvite tropske divjine – vrtom tropskih rastlin, ki se nahaja poleg proizvodnih površin podjetja. Iz vrta lahko pokukate v proizvodnjo, kjer vsak dan zacveti okoli 4000 orhidej. V vrtu lahko poleg številnih botaničnih vrst orhidej občudujete zanimive tropske in subtropske rastline iz celega sveta. V 6 metrov visokem objektu bo-

Foto: Milan Gogala

ste lahko od blizu videli številne rastline, ki jih poznate iz vašega vsakdana, obsežna zbirka živopisanih flamingovcev (*Anthurium*) in pestra izbira vzpenjalk pa bo očarala vsakega ljubitelja bujne tropske narave. Dobrodošli v 350m² »džungle« z več kot 900 eksotičnih primerkov približno stotih rastlinskih vrst.

Po ogledu je sledilo kosilo, nato pa odhod proti domu.

JESENSKI IZLET

Tokrat smo se odpravili na pot 28. septembra. V jutranjih urah smo se odpeljali na Kras. Prvi postanek smo naredili v pršutarni, kjer so nam ob obisku razkrili veliko zanimivosti iz zgodovine in načina sušenja pršutov. Božanski vonj pršuta smo lahko udeleženci okusili skupaj z njegovim prijateljem teranom. Pot smo nato nadaljevali do jame Vilenica, ki je že v 17. stoletju zaslovela kot prva turistična jama v Evropi. Tam so nekdanji domačini videvali ples belih žena, ki so živlele osamljene v svoji jami, a so vendarle spremljale življenje vasi v okolici svoje jame in si kdaj pa kdaj zaželele bližine človeka.

Foto: Milan Gogala

V nadaljevanju smo se sprehodili po enem najlepših srednjeveških naselij na Krasu, Štanjelu, in si ogledali izredne urbanistične zanimivosti, med katerimi prevladuje Fabija-

nijev park, kraška hiša... Štanjel je slikovito kraško naselje, ki je terasasto razporejeno proti vrhu 363 m visokega griča Turn. Značilnost naselja so ozke ulice s kamnitimi hišami, ki vsebujejo raznolike kamnoseške izdelke. Današnjo podobo daje kraju cerkev Sv. Danijela s svojim značilnim zvonikom in renesančno baročni grad. Znamenitost je tudi Ferrarijev vrt, ki ga je načrtoval arhitekt Maks Fabiani. Sledilo je kosilo na kmečkem turizmu ter vožnja proti domu.

PREDNOVOLETNO SREČANJE

V soboto, 10. decembra, pa je bilo organizirano že 38. prednovoletno srečanje, na katero smo povabili vse upokojene obrtnike. Srečanja so se lahko udeležile tudi njihove partnerke oziroma partnerji. Zbrali smo se v prenovljeni Gostilni Pr'Starman v Stari Loki. Prisotne sta pozdravila podpredsednik zbornice Milan Hafner in predsednik sekcije Ivo Janez Jelenc, nato pa je sledilo druženje v pozne popoldanske ure, saj je za veselo vzdušje poskrbel Hišni ansambel Starman. Tudi tokratno srečanje je bilo dobro obiskano, udeležilo se ga je več kot 100 oseb.

Seveda pa upokojenih obrtniki niso pozabili tudi tistih, ki se srečanja zaradi bolezni niso mogli udeležiti. Te so člani odbora sekcije obiskali na njihovih domovih in jih obenem simbolično obdarili ter jim zaželeli vse dobro v naslednjem letu.

Foto: Dušan Škrlep

ZAHVALA PODJETJU POLYCOM

Letos smo bili vsi upokojeni obrtniki ob uvodu v veseli december še posebej deležni prijetnega presenečenja. Za to je poskrbelo podjetje Polycom iz Poljan, ki je v sodelovanju z vinarjem Francem Sinitičem iz Kostanjevice na Krki vsakemu upokojenemu obrtniku poklonilo 5-litersko plastenko vina (cvička), za kar se mu ob tej priložnosti še enkrat vsi zahvaljujemo.

AKTIVNOSTI OSTALIH SEKCIJ

SEKCIJA AVTOSERVISERJEV je člane povabila na strokovno ekskurzijo z ogledom tovarne Škoda na Češkem in adventne Prage. Potekala je 9. in 10. decembra. Prvi dan si je 11 udeležencev po nočni vožnji preko Avstrije najprej privoščilo jutranjo kavo v Čeških Budjevicah, nato pa so vožnjo nadaljevali mimo Prage do »Škodinega mesta« Mlada Boleslav, kjer so lahko preverili, če je res na cesti od desetih avtomobilov kar sedem škod. Ogledali so si muzej Škode, kjer so se seznanili z več kot 120-letno zgodovino tega avtomobilskega proizvajalca, nato pa si ogledali, kako škode nastajajo danes. Z lokalnim vodnikom so se sprehodili mimo različnih faz proizvodnje. Po ogledih so pot nadaljevali v Prago, kjer so si po nastanitvi v hotelu ogledali središče mesta z bogato obloženimi stojnicami adventnega sejma in pivnic ter si privoščili večerjo.

Drugi dan so si po zajtrku najprej ogledali Plečnikovo cerkev na Vinohrayh, nato pa pot nadaljevali do Hradčanov, kjer so se sprehodili skozi grajska dvorišča. Po spustu z grajskega griča in prečkanju Karlovega mostu je sledil še sprehod po središču Starega in Novega mesta. Zgodaj popoldne so Prago zapustili in nato ponovno doživeli adventno vzdušje v Češkem Krumlovu, mestecu, ki je vpisano celo na seznam zaščitene UNESCO-ve dediščine. Sledila je vožnja proti češko-avstrijski meji in čez Zgornjo Avstrijo ter av-

strijsko Štajersko v Slovenijo, kamor so se vrnili v poznih nočnih urah.

Sekcija je udeležbo na strokovni ekskurziji tudi finančno podprla, saj je članom s poravnano članarino sofinancirala stroške v višini 50 EUR na osebo.

SEKCIJA FRIZERJEV je v jesenskem času izvedla dva strokovna seminarja. Prvi seminar je potekal v sodelovanju s Subrino 24. septembra v Ljubljani, predstavitev nove ekskluzivne frizerske blagovne znamke v Sloveniji »Alcina professional« pa je potekala 26. novembra v Prokozmetiki v Senčurju. Obeh strokovnih seminarjev se je skupaj udeležilo 56 frizerk, ki so spoznavale tehnike barvanja, spenjanja las, tehnike striženja in styling. Del stroškov udeležbe je financirala sekcija, del pa udeleženke same.

Obrtno-podjetniška zbornica Slovenije je za člane **SEKCIJE KOVINARJEV** 2. in 3. decembra izvedla strokovno ekskurzijo v Bosno in Hercegovino, katere se je udeležilo tudi 7 članov Sekcije kovinarjev pri OOO Škofja Loka. Nočna vožnja je potekala v smeri Zagreba in Bosanske Gradiške, kjer so prestopili mejo med Hrvaško in BiH. Najprej so obiskali podjetje MAHLE Lektrika d.o.o. v Laktaših, kjer so se seznanili s podjetjem in si ogledali proizvodnjo (štancanje). Po krajši vožnji do Klasnic je sledil ogled podjetja Kolektor CCL. Nato so pot nadaljevali do Banja Luke ter naprej ob reki Vrbas do Travnika, kjer je sledil ogled rojstne hiše Iva Andriča, nobelovca za književnost in edinstvene »šarane« džamije. Sledila je še pot do glavnega mesta BiH – Sarajeva, kjer se je zaključil prvi dan potovanja.

Drugi dan se je pričel z vožnjo v dolino reke Neretve, kjer je bil postanek v kraju Konjic. Tam so obiskali objekt, ki so ga zgradili pod zemljo v obliki podkve in je bil namenjen Titu in njegovemu vodstvu. Bunker je bil največja skrivnost takratne SFRJ. Sledil je povratek v Sarajevo ter panoramska vožnja po mestu. Tako so si udeleženci ogledali zgradbe dvojčkov Momo in Uzeir, parlamenta in časopisne

hiše Oslobođenja (današnji AVAZ), znameniti Principov most, Viječnico, zgradbo iz avstro-ogrškega obdobja, zgrajeno v maurskem stilu - »inat kuču«. Očarala jih je stara Baščaršija, predel iz 15. stoletja, kjer so se lahko sprehodili po prekrasnih trgovinicah in butikih ter si privoščili porcijo čevapčičev, burek ali kavico – tisto ta pravo - bosansko. V popoldanskih urah so se poslovili od prijaznih domačinov in nadaljevali pot do etno vasi Čardaci, od koder so se vrnili domov v Slovenijo.

Udeležba članom Sekcije kovinarjev pri OZŠ Škofja Loka je bila dodatno sofinancirana s strani sekcije v višini 90 EUR na osebo, prevoz je plačala Sekcija kovinarjev pri OZŠ, ostale stroške pa so poravnali člani sami.

Pred podjetjem Mahle Lektrika v BIH

To pa ni bila edina aktivnost **Sekcije kovinarjev** v letošnjem letu. Izvedla je tudi strokovno ekskurzijo v Selško dolino 6. maja. Sekcija kovinarjev je namreč zelo ponosna na dosežke članov, še posebej nagrajenega gospoda Borisa Meseca, Obrtnika leta 2011 in lastnika podjetja Mebor d.o.o. in gospoda Marka Lotrič, lastnika podjetja LOTRIČ Meroslovje d.o.o., prejemnika priznanja Obrtniški vzor leta 2008 in prejemnika bronaste Gazele Slovenije 2012, zato so si člani sekcije v okviru strokovne ekskurzije ogledali obe omenjeni obratovalnici in na ta način še utrdili medsebojne stike in dobre poslovne in osebne vezi. Slednje pa bo tudi v prihodnje glavni moto delovanja Sekcije kovinarjev.

V podjetju MEBOR

V podjetju LOTRIČ Meroslovje

Program je vseboval tudi sestanek v prostorih gostilne Pri Slavcu v Zalem logu, na katerem so se udeleženci dogovorili o programu naslednje strokovne ekskurzije ter sofinanciranih izobraževanj v prihodnje.

SEKCIJA GOSTINCEV se je tokrat odločila, da organizira odhod in udeležbo na Strokovnem srečanju gostincev, ki ga je Sekcija za gostinstvo in turizem pri OZŠ pripravila 22. novembra v Portorožu.

V dopoldanskem času je bilo srečanje namenjeno obravnavi aktualne problematike gostincev. Na terenu je veliko težav, saj so zahteve pri nadzoru s strani pristojnih (npr. Uprave za varno hrano, veterino in varstvo rastlin) zelo različne. Sekcija pripravlja tudi Nove Smernice dobre higienske prakse za gostinstvo in slaščičarstvo, da bi bilo poslovanje razbremenjeno. Prvi del je bil zaključen z zanimivim predavanjem »Zmotna kalkulacija cen nam je vsem v škodo«, ki jo je pripravila Višja strokovna šola za gostinstvo in turizem Maribor ter praktičnimi nasveti za pripravo testenin Jureta Tomiča (oštarija Debeluh), svetovnega prvaka v pripravi testenin. Popoldanski del dogajanja je začelo predavanje Aljose Bagole o sodobnih načinih pridobivanja gostov.

Osrednji del srečanja pa je bil namenjen okrogli mizi z naslovom »Pustite nam delati«, ki jo je vodil Marko Milenkovič. Na okrogli mizi je bila izpostavljena aktualna problematika zaposlovanja, pomanjkanja kadrov, povečanega obsega dela in nelojalne konkurence zavodov in društev zaradi novih izjem pri uporabi davčnih blagajn pri opravljanju gostinske dejavnosti ter drugi aktualni problemi.

V preddverju Avditorija so se predstavili različni razstavljalci in pokrovitelji srečanja ter generalni pokrovitelj POS Elektronček. Potekala je poizkušanja tradicionalnega špricerja vinorodne dežele, to leto s cvičkom ter predstavitev jedi Primorske regije. Srečanje je bilo že tradicionalno zaključeno z druženjem na večerji v Gostilni Tomi, kjer so hrano pripravili kuharji Slovenske mladinske kuharske reprezentance.

Sekcija je svojim članom udeležbo na strokovnem srečanju financirala v celoti.

IZOBRAŽEVANJA

OOZ Škofja Loka je v drugi polovici leta izvedla več različnih strokovnih izobraževanj. Ciklus jesenskih izobraževanj smo pričeli 19. oktobra s predavanjem **Prava smer**, na katerem so udeleženci spoznali kako upravljati s časom, kako postavljati prioritete, odpraviti kradljivce časa in pravilno načrtovati. Pri tem se da smiselno uporabljati delovna orodja – računalniško opremo, ki lahko brez resne investicije znatno poveča našo učinkovitost.

Nato smo nadaljevali 20. oktobra z aktualnim seminarjem **Opravljanje storitev v Nemčiji – davčni vidik izvajanja storitev**. Glede na to, da vse več slovenskih in tudi loških podjetij išče posel v Nemčiji, zlasti v gradbeništvu in na področju opravljanja strojnih ter elektro inštalacij, je bilo izobraževanje več kot na mestu. Udeleženci so spoznali na kaj podjetja, v želji po boljšem plačilu, pred podpisom pogodbe pogosto pozabijo, zlasti kar se tiče urejanja potrebne dokumentacije ter višje stroške dela. Tovrstne nevedčnosti pa lahko pripeljejo tudi do izreka kazni s strani nemških upravnih organov in pa posledično do poslovanja z izgubo. Seminar je vodil Jernej Dvoršak, ki se je pri svojem delu na Slovensko-nemški gospodarski zbornici več let ukvarjal z zastopanjem in svetovanjem slovenskim podjetjem.

Glede na to, da se zakonodaja na področju davkov hitro spreminja, nenehne novosti pa je ob vsakodnevnem delu težko spremljati, kar lahko zelo hitro pripelje do težav, smo na pobudo Sekcije računovodij 24. novembra v goste povabili samostojno davčno svetovalko Miro Roppa, ki je specialistka za davek od dohodkov pravnih oseb in izvaja

preventivne davčne preglede, optimizacijo poslovnih učinkov podjetij z davčnega vidika, dohodnine in računovodstva ter nastopa kot pooblaščenka v davčnih postopkih. Svoje izkušnje in znanje s tega področja je delila z 62 udeleženci seminarja z naslovom **SPREMEMBE SRS OD 1.1.2016 DALJE IN ZDDPO-2** ter na večurnem izobraževanju odgovorila na številna vprašanja s tega področja.

Prav tako smo v okviru Sekcije avtoprevoznikov, po dveh spomladanskih ponovitvah, 26. novembra ponovno organizirali **redno strokovno usposabljanje voznikov** po programu za leto 2016, katerega se je udeležilo 33 voznikov. Usposabljanje morajo opraviti vsi vozniki, ki imajo opravljeno temeljno kvalifikacijo pred iztekom veljavnosti temeljne kvalifikacije oz. kode Evropske unije.

SEZNAM POKOJNIH OBRTHNIKOV V LETU 2016

JERAM DARKO	Hafnerjevo naselje 55	Škofja Loka
KRAJNIK ANDREJ	Sorška cesta 15	Škofja Loka
MARKELJ NATAŠA	Log 100	Železniki
PROSEN MILAN	Log nad Škofjo Loko 42	Škofja Loka
SAJOVIC METODA	Visoko 7c	Visoko
ŽBONTAR STANISLAVA	Zali log 22	Železniki

To je seznam pokojnih, ki so umrli v času od izdaje lanskoletne decembrske številke Loške obrti.

TRADICIONALNI OBRTNIŠKI PLES

*Že 38 let zapored
poteka v organizaciji
OOZ Škofja Loka
tradicionalno družabno
srečanje s plesom.*

OBRTNIŠKI PLES JE ODLIČNO USPEL

Tako smo se tudi letos na predzadnjo soboto v novembru zavrtili, tokrat v prenovljeni dvorani Sokolskega doma v Gorenji vas, kjer nas je z odlično hrano in prijazno postrežbo razvajala ekipa Gostilne Lipan. Za veselo razpoloženje, zabavo in dobro družbo je poskrbela glasbena skupina Raubarji s širokim glasbenim naborom.

Tudi tokrat smo poskrbeli za popes-tritev večera. Najprej smo izvedli tombolo, kjer smo poleg nekaj tolažilnih nagrad podelili tudi glavni dobitek - škatlo dobrot. O prejemniku pa je odločalo naključno vlečenje števil, saj sta bila kar dva kandidata za prejem dobitka. Od Slavka Masneca iz Bro-

dov je bil uspešnejši Lojze Kovič iz Gorenje vasi.

Sledilo je ugibanje teže skrivnostnega paketa. Vse je zanimalo, kaj se skriva v njem. Ob koncu smo skupaj uradno stehali paket in ugotovili, da sta najbližje pravilni teži Silva Hafner iz Škofje Loke in Viktorija Dolenc iz Bukovega vrha. Pri ponovnem naključnem vlečenju števil je najvišjo številko izvlekla Viktorija in tako skrivnostni paket odnesla domov. Seveda tudi Silva ni ostala brez tolažilne nagrade, želimo pa ji več sreče prihodnjic.

Veselo razpoloženje je trajalo pozno v noč, najvztrajnejši pa so se domov odpravili v zgodnjih jutranjih urah.

**OBMOČNA OBRTNO-PODJETNIŠKA
ZBORNICA ŠKOFJA LOKA**

JUBILANTI 2016

*V sem letošnjim jublantom naše območne obrtno-podjetniške zbornice čestitam
in želim veliko poslovnih uspehov tudi v bodoče.*

Predsednik OOO Škofja Loka
dož. Misson